

Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS KENDELSE (Tredje Afdeling)

30. januar 2014*

»Appel — procesreglementets artikel 181 — EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket CLORALEX — det ældre nationale ordmærke CLOROX — risiko for forveksling — forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 8, stk. 1, litra b) — kontraappel — procesreglementets artikel 176 — krav om, at kontraappellen skal iværksættes ved særskilt dokument«

I sag C-422/12 P,

angående appel i henhold til artikel 56 i statuten for Den Europæiske Unions Domstol, iværksat den 12. september 2012,

Industrias Alen SA de CV, Santa Catarina (Mexico), ved abogada A. Padial Martinez,

sagsøger,

de øvrige parter i appelsagen:

The Clorox Company, Oakland (De Forenede Stater), ved barrister S. Malynicz,

sagsøger i første instans,

Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) ved J. Crespo Carrillo, som befuldmægtiget,

sagsøgt i første instans,

har

DOMSTOLEN (Tredje Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, M. Ilešič, og dommerne C.G. Fernlund (refererende dommer), A. Ó Caoimh, C. Toader og E. Jarašiūnas,

generaladvokat: M. Szpunar

justitssekretær: A. Calot Escobar,

idet Domstolen efter at have hørt generaladvokaten har besluttet, at sagen bør afgøres ved begrundet kendelse i henhold til procesreglementets artikel 181 i Domstolens procesreglement,

afsagt følgende

* Processprog: spansk.

Kendelse

- 1 Industrias Alen SA de CV (herefter »Alen«) har i appelskriftet nedlagt påstand om ophævelse af dom afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 10. juli 2012, Clorox mod KHIM – Industrias Alen (CLORALEX) (sag T-135/11, herefter »den appellerede dom«), hvorved Retten annullerede den afgørelse, der blev truffet af Fjerde Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (Varemærker og Design) (KHIM) (herefter »Harmoniseringskontoret«) den 16. december 2010 (sag R 521/2009-4) vedrørende en indsigelsessag mellem The Clorox Company (herefter »Clorox«) og Alen (herefter »den omtvistede afgørelse«).

Retsforskrifter

- 2 Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20. december 1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1) er blevet ophævet ved og erstattet af Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26. februar 2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1), som trådte i kraft den 13. april 2009.
- 3 Under overskriften »Relative hindringer for registrering« bestemmer artikel 8, stk. 1, forordning nr. 207/2009 følgende:

»Hvis indehaveren af et ældre varemærke rejser indsigelse, er det varemærke, der søges registreret, udelukket fra registrering:

[...]

- b) såfremt der i offentlighedens bevidsthed inden for det område, hvor det ældre varemærke er beskyttet, er risiko for forveksling, fordi det yngre varemærke er identisk med eller ligner det ældre varemærke, og varerne eller tjenesteydelserne er af samme eller lignende art; risikoen for forveksling indbefatter risikoen for, at der antages at være en forbindelse med det ældre varemærke.«
- 4 Artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94 havde samme indhold som den tilsvarende bestemmelse i forordning nr. 207/2009.

Sagens baggrund

- 5 Den 24. september 2004 indgav Alen en ansøgning til Harmoniseringskontoret om registrering af ordtegnet CLORALEX som EF-varemærke.
- 6 Der er ansøgt om registrering for varer, som henhører under klasse 3, »blegemidler og andre midler til vask og rensning af tøj; præparater til rengøring, polering og fjernelse af pletter samt slibemidler; slibemidler, sæbe til husholdningsbrug«, og klasse 5, »desinfektionsmidler (dog ikke til personlig brug)«, i henhold til Nicearrangementet af 15. juni 1957 vedrørende international klassificering af varer og tjenesteydelser til brug ved registrering af varemærker, som revideret og ændret (herefter »Nicearrangementet«).
- 7 Den 22. marts 2006 rejste Clorox indsigelse mod registreringen af dette tegn som EF-varemærke. Indsigelsen blev støttet på de ældre varemærker, som omfatter varer i klasse 3 og 5 i henhold til Nicearrangementet, af samme art som de varer, der er omfattet af den nævnte ansøgning.

- 8 Ved afgørelse af 16. marts 2009 tog indsigelsesafdelingen ved Harmoniseringskontoret denne indsigelse til følge, da den fandt, at der forelå en risiko for forveksling i henhold til artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94 mellem tegnet »CLORALEX« og det græske varemærke CLOROX, der er registreret den 19. januar 2004 for varer i klasse 3 og 5 i henhold til Nicearrangementet.
- 9 Den 7. maj 2009 indgav Alen en klage til Harmoniseringskontoret over denne afgørelse. Ved den omtvistede afgørelse annullerede Harmoniseringskontorets Fjerde Appelkammer (herefter »appelkammeret«) indsigelsesafdelingen afgørelse og forkastede indsigelsen i sin helhed. Appelkammeret fandt i det væsentlige, at tegnene »CLOROX« og »CLORALEX« ikke lignede hinanden visuelt, fonetisk og begrebsmæssigt tilstrækkeligt til, at der forelå en risiko for forveksling.

Sagen ved Retten og den appellerede dom

- 10 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 4. marts 2011 anlagde Clorox sag med påstand om annulation af den omtvistede afgørelse.
- 11 Til støtte for søgsmålet har Clorox påberåbt sig et eneste anbringende om tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009. Clorox har kritiseret appelkammeret for at have lagt til grund, at bestanddelen »clor« har en svag grad af særpræg, og følgelig for at have undladt at tage hensyn til denne bestanddel på stadiet for sammenligningen af de omtvistede tegn.
- 12 Ved den appellerede dom gav Retten Clorox medhold og annullerede den omtvistede afgørelse.
- 13 Retten henviste indledningsvis til de principper, som er fastslået i Domstolens praksis om anvendelsen af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009. Retten bemærkede bl.a. i den appellerede doms præmis 17, at der i henhold til denne bestemmelse skal foretages en helhedsvurdering af risikoen for forveksling på grundlag af den opfattelse, som den relevante kundekreds har af de pågældende tegn og de omhandlede varer eller tjenesteydelser, hvorved der skal tages hensyn til alle relevante faktorer i den foreliggende sag, særligt det indbyrdes afhængighedsforhold mellem dels ligheden mellem tegnene, dels ligheden mellem de pågældende varer eller tjenesteydelser. Retten præciserede dernæst i den appellerede doms præmis 18, at der i den nævnte bestemmelse kræves, for at der kan foreligge en risiko for forveksling, både at de omtvistede varemærker er identiske eller ligner hinanden, og at de varer eller tjenesteydelser, som varemærkerne betegner, er af samme eller lignende art. Retten bemærkede endelig i den appellerede doms præmis 19 og 20, at der i forbindelse med helhedsvurderingen af risikoen for forveksling skal tages hensyn til gennemsnitsforbrugeren – der i det foreliggende tilfælde er græsk – af de pågældende varer, som er almindeligt oplyst, rimeligt opmærksom og velunderrettet, og præciserede, at gennemsnitsforbrugers opmærksomhedsniveau kan variere, alt efter hvilken kategori af varer eller tjenesteydelser der er tale om.
- 14 Efter at have fastslået, at det alene var sammenligningen af tegnene og helhedsvurderingen af risikoen for forveksling, der var omtvistet, gennemgik Retten hver af disse to faktorer.
- 15 Hvad angår sammenligningen af tegnene henviste Retten i den appellerede doms præmis 22 til Domstolens praksis, hvorefter gennemsnitsforbrugeren normalt opfatter et varemærke som en helhed og ikke foretager en undersøgelse af dets forskellige detaljer. Retten understregede imidlertid ligeledes i den appellerede doms præmis 27, at en forbruger i sin opfattelse af et ordmærke skiller det ad i ordbestanddele, som for ham har en konkret betydning eller minder om ord, han kender. Retten var i den appellerede doms præmis 29-31 enig i appelkammerets konstatering vedrørende bestanddelen »clor«'s særpræg, hvorefter denne bestanddel er beskrivende for en af ingredienserne i de varer, der er omfattet af det varemærke, der søges registreret, eller som er en del af varegruppen rengøringsmidler.

- 16 Retten undersøgte dernæst Clorox' kritik, hvorefter appelkammeret alene burde have taget hensyn til, at bestanddelen »clor« har en svag grad af særpræg, ved vurderingen af risikoen for forveksling. Retten bemærkede i den appellerede doms præmis 33, at Clorox med urette påberåbte sig præmis 42 i Domstolens kendelse af 27. april 2006, L'Oreal mod KHIM (sag C-235/05 P), hvorefter det ældre varemærkes særpræg ikke er relevant for sammenligningen af de pågældende tegn, da denne regel vedrører det ældre varemærkes særpræg i sin helhed og ikke særpræget vedrørende en bestanddel i sidstnævnte varemærke.
- 17 Retten fandt imidlertid i den appellerede doms præmis 34 og 35, at der, henset til sagens omstændigheder, heller ikke var grund til at udelukke en hensyntagen til de beskrivende bestanddele ved undersøgelsen af de pågældende tegns lighed, da et varemærkes bestanddeles svage grad af særpræg ikke nødvendigvis betyder, at sidstnævnte ikke tages i betragtning i den relevante kundekreds. Retten fastslog, at dette var tilfældet i den foreliggende sag, og understregede i den appellerede doms præmis 36, at den fælles bestanddel »clor« i høj grad bestemmer helhedsindtrykket af de to omtvistede tegn. Retten udledte heraf i den appellerede doms præmis 37, at appelkammeret begik en fejl ved ikke under de i dette tilfælde foreliggende omstændigheder at undersøge den fælles ordbestanddel »clor« ved sammenligningen af de omtvistede tegn.
- 18 Retten undersøgte herefter, om denne fejl har haft betydning for appelkammerets vurdering af risikoen for forveksling.
- 19 Hvad angår den visuelle sammenligning af de omtvistede tegn fastslog Retten i den appellerede doms præmis 39 en høj grad af visuel lighed, der i modsætning til, hvad appelkammeret fastslog, ikke i væsentlig grad kan opvejes af forskellen mellem de to varemærker. Retten fandt derfor, at appelkammeret med urette fastslog en svag grad af visuel lighed.
- 20 Retten foretog i den appellerede doms præmis 40 en lignende konstatering for så vidt angår den fonetiske lighed.
- 21 Endelig fandt Retten i den appellerede doms præmis 41 i modsætning til, hvad appelkammeret fastslog, at den beskrivende karakter af henvisningen til rengøringsmidler, der indeholder klor, ikke er til hinder for at fastslå nogen begrebsmæssig lighed mellem de omtvistede varemærker.
- 22 Under hensyn til disse omstændigheder konkluderede Retten i den appellerede doms præmis 42, at der forelå fejl fra appelkammerets side ved undersøgelsen af de visuelle, fonetiske og begrebsmæssige ligheder mellem de omtvistede varemærker. Retten undersøgte følgelig betydningen af disse fejl for den helhedsvurdering af risikoen for forveksling, som appelkammeret foretog, ved at støtte sig på den konstatering, at de pågældende varemærker i gennemsnitlig grad ligner hinanden på det visuelle og fonetiske plan og i høj grad ligner hinanden på det begrebsmæssige plan.
- 23 Henset til denne middel – eller endog høje – grad af lighed fastslog Retten i den appellerede doms præmis 46, at der forelå en risiko for forveksling mellem det ansøgte varemærke og det ældre varemærke, uanset at det ældre varemærke efter en helhedsvurdering ikke har noget specielt særpræg. Retten tog følgelig anbringendet til følge og annullerede den omtvistede afgørelse.

Parternes påstande for Domstolen

- 24 Allen har i appelskriftet nedlagt påstand om, at den appellerede dom ophæves, at sagen hjemvises til Retten, og at Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.
- 25 Harmoniseringskontoret har ved kontraappel nedlagt påstand om, at den appellerede dom ophæves, og at Harmoniseringskontoret frifindes i den sag, der er anlagt til prøvelse af den omtvistede afgørelse, eller at sagen hjemvises til Retten, samt at Clorox tilpligtes at betale sagens omkostninger.

- 26 Clorox har nedlagt påstand om, at appellen forkastes, og at Alen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Hovedappellen

- 27 I henhold til artikel 181 i Domstolens procesreglement kan Domstolen, når det er åbenbart, at en appel helt eller delvis skal afvises eller forkastes, når som helst på grundlag af den refererende dommers rapport og efter at have hørt generaladvokaten ved begrundet kendelse beslutte at afvise eller forkaste appellen helt eller delvis, og dette uden at indlede mundtlig forhandling.
- 28 Denne bestemmelse bør anvendes i nærværende sag.
- 29 Alen har til støtte for appellen fremført et enkelt anbringende vedrørende tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.
- 30 Alen kritiserer for det første Retten for at have taget hensyn til den beskrivende bestanddel »clor« ved helhedsvurderingen af tegnene »CLOROX« og »CLORALEX«, selv om denne bestanddel opfattes af den relevante kundekreds som en henvisning til klor og ikke til varemærket i sin helhed.
- 31 Alen er af den opfattelse, at Rettens undersøgelse er ulogisk og fejlagtig. Alen har anført, at der ikke er risiko for forveksling mellem to varemærker, hvis eneste lignende bestanddele er beskrivende bortset fra det sidste bogstav. Den omstændighed, at der foreligger beskrivende bestanddele i et varemærke, forhindrer desuden indehaveren af varemærket i at påberåbe sig disse bestanddele over for tredjemands varemærke. Alen er af den opfattelse, at den modsatte løsning ville give indehaveren af varemærket et monopol på et beskrivende tegn. Det er imidlertid ikke muligt at forhindre anvendelsen eller registreringen af en beskrivende bestanddel som klor (jf. i denne retning Rettens dom af 6.7.2004, sag T-117/02, Grupo El Prado Cervera mod KHIM - Héritiers Debuschewitz (CHUFACIT), Sml. II, s. 2073, præmis 50-53).
- 32 Alen har for det andet anfægtet Rettens vurdering vedrørende den visuelle, fonetiske og begrebsmæssige sammenligning af de omtvistede tegn.
- 33 Alen har for det tredje anfægtet vurderingen af risikoen for forveksling mellem de pågældende varemærker.
- 34 Alen har for det første anført, at der ikke foreligger en sådan risiko, da
- helhedsindtrykket af de to varemærker er forskelligt
 - de bestanddele, der har fornødent særpræg, er forskellige
 - »CLORALEX« er et tegn med fornødent særpræg, der ikke kan forveksles med »CLOROX«, fordi disse tegn deler den samme beskrivende bestanddel, og
 - suffikset »alex« forbliver dominerende i forhold til suffikset »ox«.
- 35 Alen har dernæst gjort gældende, at der foreligger mange andre eksempler på varemærker for klasse 3 og 5 i henhold til Nicearrangementet, der indeholder tegnet »clor«.
- 36 Alen har endelig anført, at selskabet har indgået aftaler vedrørende sameksistens med Clorox, hvilket viser, at sidstnævnte ligeledes finder, at der ikke foreligger en risiko for forveksling mellem de omtvistede varemærker.

- 37 Det bemærkes, at i overensstemmelse med artikel 256, stk. 1, TEUF og artikel 58, stk. 1, i statuten for Den Europæiske Unions Domstol er appel begrænset til retsspørgsmål. Det er alene Retten, der har kompetence til at fastlægge og bedømme de relevante faktiske omstændigheder såvel som til at vurdere bevismaterialet. Bedømmelsen af disse faktiske omstændigheder og beviser er således ikke et retsspørgsmål, der som sådan kan efterprøves af Domstolen under en appelsag, medmindre disse omstændigheder og beviser er blevet urigtigt gengivet (jf. bl.a. dom af 19.9.2002, sag C-104/00 P, DKV mod KHIM, Sml. I, s. 7561, præmis 22, og af 18.12.2008, sag C-16/06 P, Les Éditions Albert René mod KHIM, Sml. I, s. 10053, præmis 68).
- 38 Det bemærkes i denne forbindelse, at vurderingen af, om der er lighed mellem de omtvistede varemærker, er en vurdering af de faktiske omstændigheder, som ikke er underlagt Domstolens kontrol, medmindre omstændighederne er gengivet urigtigt som angivet ovenfor (dom af 2.9.2010, sag C-254/09 P, Calvin Klein Trademark Trust mod KHIM, Sml. I, s. 7989, præmis 50). Alen har imidlertid ved sine argumenter om den manglende lighed mellem de omtvistede varemærker på det visuelle, fonetiske og begrebsmæssige plan alene anfægtet den vurdering af de faktiske omstændigheder, som Retten har foretaget, uden at gøre gældende, at der foreligger en urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder eller beviserne.
- 39 Det bemærkes ligeledes, at det fremgår af artikel 256, stk. 1, TEUF og artikel 58, stk. 1, andet afsnit, i statuten for Domstolen samt procesreglementets artikel 112, stk. 1, litra c), i den affattelse, der var gældende på tidspunktet for iværksættelsen af appellen, at et appelskrift præcist skal angive, hvilke elementer der anfægtes i den dom, som påstås ophævet, samt de retlige argumenter, der særligt støtter denne påstand (jf. bl.a. dom af 4.7.2000, sag C-352/98 P, Bergaderm og Goupil mod Kommissionen, Sml. I, s. 5291, præmis 34, samt kendelse af 23.10.2009, forenede sager C-561/08 P og C-4/09 P, Kommissionen mod Potamianos og Potamianos mod Kommissionen, præmis 58).
- 40 Alens argumenter om, at Rettens vurdering var ulogisk og fejlagtig, samt om registreringen af ordmærkerne med bestanddelen »clor« og kontrakterne mellem Alen og Clorox angiver ikke præcist, hvilke elementer i den appellerede dom der kritiseres, eller den retlige fejl, som Retten angiveligt har begået. Det er derfor åbenbart, at disse argumenter bør afvises.
- 41 Det er således kun i det omfang, at Alens appel opfylder de betingelser, der er nævnt i nærværende kendelses præmis 37 og 39, at der skal træffes afgørelse om sagens realitet.
- 42 Det bemærkes i denne forbindelse, at det følger af fast retspraksis, at helhedsvurderingen af risikoen for forveksling for så vidt angår den visuelle, lydlige og begrebsmæssige lighed af de omhandlede varemærker skal være støttet på det helhedsindtryk, disse giver, idet der navnlig skal tages hensyn til deres særprægede og dominerende bestanddele (jf. dom af 11.11.1997, sag C-251/95, SABEL, Sml. I, s. 6191, præmis 23, af 22.6.1999, sag C-342/97, Lloyd Schuhfabrik Meyer, Sml. I, s. 3819, præmis 25, af 12.6.2007, sag C-334/05, KHIM mod Shaker, Sml. I, s. 4529, præmis 35, og af 3.9.2009, sag C-498/07 P, Aceites del Sur-Coosur mod Koipe, Sml. I, s. 7371, præmis 60).
- 43 Domstolen har navnlig fastslået, at vurderingen af ligheden mellem to varemærker ikke kan begrænses til, at der alene tages hensyn til én bestanddel i et sammensat varemærke, og til at sammenligne denne bestanddel med et andet varemærke, men sammenligningen skal foretages ved at undersøge de pågældende varemærker, hvorved hvert varemærke betragtes i sin helhed (jf. dom af 6.10.2005, sag C-120/04, Medion, Sml. I, s. 8551, præmis 29, dommen i sagen KHIM mod Shaker, præmis 41, og dommen i sagen Aceites del Sur-Coosur mod Koipe, præmis 61).
- 44 Ganske vist kan helhedsindtrykket, som et sammensat varemærke fremkalder i erindringen hos den relevante kundekreds, under visse omstændigheder være domineret af en eller flere af varemærkets bestanddele, således at det kun er, når alle andre varemærkebestanddele er uden betydning, at bedømmelsen af ligheden alene kan afhænge af den dominerende bestanddel (jf. dommen i sagen KHIM mod Shaker, præmis 41 og 42, dom af 20.9.2007, sag C-193/06 P, Nestlé mod KHIM,

præmis 42 og 43, og dommen i sagen Aceites del Sur-Coosur mod Koipe, præmis 62). Det kan imidlertid ikke udledes af denne praksis vedrørende særlige tilfælde, at det kun er den særprægede bestanddel af et mærke, der udgøres af en beskrivende bestanddel og en særpræget bestanddel, der er afgørende ved vurderingen af, om der foreligger en risiko for forveksling (kendelse af 15.1.2010, C-579/08 P, Messer Group mod Air Products and Chemicals, præmis 72).

- 45 Det bemærkes ligeledes, at Rettens konstatering af, at der foreligger risiko for forveksling, udelukkende fører til beskyttelse af en given kombination af bestanddele uden imidlertid at beskytte en beskrivende bestanddel, der er en del af denne kombination, som sådan (jf. i denne retning dommen i sagen Messer Group mod Air Products and Chemicals, præmis 73).
- 46 Alens kritik af, at der blev taget hensyn til en beskrivende bestanddel, der indgår i sammensætningen af tegn, som er søgt registreret, er følgelig åbenlyst ugrundet.
- 47 Det følger af det ovenstående, at hovedappellen delvis skal afvises og delvis forkastes som ugrundet.

Kontraappellen

- 48 Det bemærkes, at i overensstemmelse med procesreglementets artikel 172, som trådte i kraft den 1. november 2012, kan enhver part i den pågældende sag for Retten, som har en interesse i, at appellen tages til følge, eller at den afvises eller forkastes, indgive svarskrift inden for en frist på to måneder fra appelskriftets forkyndelse. Procesreglementets artikel 176, stk. 1, fastsætter desuden, at de parter, der er omfattet af artikel 172, kan iværksætte kontraappel inden for samme frist som den, der er fastsat for indgivelse af svarskrift. Endelig fastsætter procesreglementets artikel 176, stk. 1, at kontraappel skal iværksættes ved særskilt dokument, som skal være forskelligt fra svarskriftet.
- 49 I det foreliggende tilfælde indgav Harmoniseringskontoret den 29. november 2012 til Domstolens Justitskontor et processkrift med titlen »Svarskrift«, hvorved denne myndighed godkendte Alens argumentation og konklusioner.
- 50 Harmoniseringskontoret fremførte desuden i dette svarskrift yderligere fire anbringender.
- 51 Det første anbringende vedrører en retlig fejl begået af Retten, da den i den appellerede doms præmis 35 fastslog, at bestanddelen »clor« indtager en selvstændig stilling i helhedsindtrykket af de omtvistede varemærker.
- 52 Det andet anbringende vedrører en begrundelsesmangel, idet den appellerede dom ikke giver nogen begrundelse for, at Retten fandt, at suffikserne »alex« og »ox« ikke i sig selv kan karakterisere de omtvistede tegn i opfattelsen hos den relevante kundekreds.
- 53 Det tredje anbringende vedrører en urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder, da Retten i den appellerede doms præmis 37 anførte, at appelkammeret begik en fejl ved ikke at tage hensyn til den fælles ordbestanddel »clor« ved sammenligningen af de omtvistede tegn. Rettens konstatering modsiges af den omtvistede afgørelses punkt 19-22, hvorved appelkammeret tog hensyn til ordbestandsdelen »clor« ved sammenligningen af tegnene.
- 54 Det fjerde anbringende vedrører en retlig fejl ved undersøgelsen af de omtvistede mærkers lighed. Harmoniseringskontoret har kritiseret Retten for ikke at have foretaget en samlet vurdering af de omtvistede mærker med henblik på at vurdere af risikoen for forveksling. Retten har desuden forsynet den appellerede dom med en inkonsekvent begrundelse ved i denne doms præmis 39 at anføre, at der foreligger en høj grad af visuel lighed mellem de omtvistede mærker, og ved i denne doms præmis 43 at fastslå, at de omtvistede mærker kun »moderat ligner hinanden på det visuelle plan«. De tegn, der har en svag grad af særpræg, kan imidlertid kun give anledning til en lille risiko for forveksling. Retten

afviste registreringen af varemærket CLORALEX ved at støtte sig på bestanddelen »clor«, der er beskrivende, hvilket giver Clorox et monopol på denne bestanddel og forhindrer tredjemænd i at benytte det til rengøringsmidler.

- 55 Det skal konstateres, at disse fire anbringender tilsigter ophævelse af den appellerede dom og adskiller sig fra dem, der er fremført i hovedappellen, som Harmoniseringskontoret i sit svarskrift har tilsluttet sig. Det skal således fastslås, at Harmoniseringskontoret ved disse anbringender har indgivet kontraappel. Denne er imidlertid ikke blevet iværksat ved særskilt dokument, som skal være forskelligt fra svarskriftet. Den opfylder derfor ikke kravene i procesreglementets artikel 176, stk. 2. Det er følgelig åbenbart, at Harmoniseringskontorets kontraappel skal afvises.
- 56 Det følger af det ovenfor anførte, at appellen og kontraappellen i henhold til artikel 181 i Domstolens procesreglement skal forkastes i det hele.

Sagens omkostninger

- 57 I henhold til artikel 138, stk. 1, i Domstolens procesreglement, der i medfør af samme reglements artikel 184, stk. 1, finder anvendelse i appelsager, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Da Clorox har nedlagt påstand om, at Allen pålægges at betale sagens omkostninger, og Allen har tabt sagen, bør det pålægges Allen at bære sine egne omkostninger og betale Clorox' omkostninger.
- 58 Da Harmoniseringskontoret ligeledes har tabt sagen, bør det pålægges dette at bære sine egne omkostninger.

Af disse grunde bestemmer Domstolen (Tredje Afdeling):

- 1) Appellen og kontraappellen forkastes.**
- 2) Industrias Allen SA de CV bærer sine egne omkostninger og betaler The Clorox Companys omkostninger.**
- 3) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) bærer sine egne omkostninger.**

Underskrifter